

AGRU IN VICARIATUL MARAMUREȘ

Suplimentul Organului „Dumineca“.

Administrația: Biroul AGRU-lui Sighet, Piața Unirii No. 25.

Apare deodată cu „Dumineca“.

Prețul 1 Leu împreună cu „Dumineca“.

Aforisme din scrierile sf. Francisc de Sales.

In atenția specială a membrilor Agru-lui.

Totul ce nu este pentru veșnicie, este deșărtăciune. Uită-te des cât ține veșnicia și toate supărările acestei vieți trecătoare nu-ți vor altera liniștea sufletului tău.

Cât de înșelătoare este viața aceasta, și cât de scurte sunt bucuriile ei! O clipă le aduce pentru ca ceea-laltă să le răpiască și dacă nu ne-am apropia de fericirea veșnică, am avea tot motivul ca să deplângem soarta noastră.

Rămâi în luntrița pe care Dumnezeu ți-o destinase, ca să treci în ceea-laltă lume, și stă bucuros și cu pace în ea.

Bucură-te dacă lumea nu ține mult la tine. Dacă te respectă, râde de judecata ei, căci propria ta slăbiciune o cunoști îndeajuns. Dacă te disprețuiește, consolează-te cu o ușoară inimă.

Trebue să avem ură față de păcatele noastre, însă aceasta ură trebue să fie lină și pașnică și nu este iertat să aducă în confuzie sufletul nostru.

Ispitele, de orice natură ar fi ele, ne duc în confuzie numai pentru că ne gândim prea mult la ele și avem o spaimă prea mare de ele. Ispitele nu sunt în stare să ducă în confuzie un suflet care le desprețuește.

Orice evlavie, care nu se poate împăca cu datorințele stărei noastre, este o evlavie falsă.

Nicicând nu face ceva din instinct natural, nici în cele mai sfinte lucruri, ci fă totul cu scopul de a plăcea lui Dumnezeu. Să avem considerații foarte mari pentru îndemnurile sfinte, pentru că cea mai mică dintre ele, are un preț mai mare cași universul.

Acela care face binele, dacă le cunoaște ca bun, merită ca Dumnezeu să-i descopere acele bune, pe cari el nu le cunoaște. Suntem uriași în apucături și suntem pigmee (pitici?) în fapte bune. Suntem ca aerul, întunecos în lipsa soarelui.

Jertfa.

(Urmare).

Germania parcă a priceput situația. Căci dupăce, — în mod provizor — au fost concediate funcționarele, ale căror soț are un post salarizat, — acum citim, că în fața marelui număr al intelectualilor șomeri, s'a stabilit, ca să fie dimiși din serviciu și acei tineri funcționari, ai căror părinți au salar îndestulitor și pentru susținerea lor.

În situația de azi este imoral, ca prin protecție să iai pâinea din mâna altora, cum s'ar întâmpla atunci, când cineva și-ar așeza copilul student sau studentă într'un post de învățător, când învățătorii de carieră cu examenul de capacitate în regulă sunt siliți ca ani de-a rândul să stea fără post și salar.

Sunt apoi imorale și producătoare de neîndestulare și dispozițiile privitoare la salarizarea funcționarilor. România este țara aceea unde este cea mai mare diferență între salariile funcționarilor. Este destul ca să știm, că un medic de circumscripție rurală — cu vre-o câțiva ani în urmă avea salar lunar 12000 Lei, locuință în natură, spese de deplasări obligatorii (și pe lângă atâta salar bolnavul, dacă nu avea bani, foarte bine putea să moară fără asistență medicală), pânăcând un profesor, cu pregătire universitară și cu toate examenele și care muncea 5 ore la zi din greu și fără perspectiva unui venit lateral, avea abia 7000 Lei. Am putea să înșirăm multe lucruri absurde, doar atunci, când vizitiul salinelor din Ocna-Șugatag avea salar lunar 5000 Lei, un învățător și un preot aveau 2700 Lei. Ori, numai între salariile funcționarilor unui județ este raportul 1—30. (Salarul cel mai mic 1000 Lei, iar salarul prefectului 30.000 Lei.)

Adică, unuia ajunge prea mult, altuia nimica. Și apoi mai e și pacostea copiilor, cari vin în raport invers: cu cât e mai mic salarul, cu atât mai mare este numărul copiilor. (Regulă aproape fără excepții)

S'a vorbit mult despre budgetul de „jertfă,” despre salarul de „jertfă” și despre alte „jertfe.” Conducătorii ar putea să aducă atâta „jertfă,” ca să examineze odată situația și s'ar convinge, că impunând fiecăruia puțină jertfă, situația s'ar putea clarifica, dând pâine miilor de intelectuali și ar ajunge și pentru lucrări publice, dând pâine aceluia cari în desnădejdea lor, nu găsesc alt mijloc de scăpare, decât disordinea.

Este oarecumva și natural, ca criza produsă de nedreptatea legii dar mai ales de favorizarea unora în defavorul celor mici, — să se sfârșească cu vre-un gest funest. Căci în România, de alta criză nu poate să fie vorbă, decât de criza produsă de împărțirea inegală a salariilor și de lipsa de lucru, produsul lipsei de bani, care în ultima analiză se reduce tot la lipsa dragostei de aproapele din legile referitoare.

Cu cât se dă unuia mai mult, decât are lipsă la susținerea sa în mod cinstit, atâta se ia dela altul, care încă ar vrea să trăiască.

Nu știm, oare cum s'a soluționa criza de azi. La tot cazul ar fi bine să se prevină orice complicații. Și aceasta prevenire, cere, ca în locul favorurilor să se introneze cu adevărat spirit de jertfă: *legea jertfii*, dând fieștecăruia ce i-se cuvine. **Mismar.**

Deprindere de virtute pentru membrii Agrului dela 1 până la 7 Oct:

În vederea anului sfânt jubilar și în legătură cu pelerinajul la Roma mă voi uni sufletește cu cei plecați. Mă voi ruga zilnic în fața Euharistiei pentru intențiunea sf. Părinte Papa Piu XI.

